

Social- og Indenrigsudvalget Lovforslag nr. 197

Randers 10/6 2020

Vi takker for svar på vores ønske om at summere og understøtte familier med behov for helhedsindsatser. Det sunde princip om at støtte forælderen, da det er at støtte barnets adgang til sin forælder, vil vi gerne konkretisere.

Mobilitetshandicaps

Vi kender desværre forældre, som ikke har fået den relevante indsats og derfor ikke har kunne varetage omsorgen for barnet. Det er forælderen, der mangler en ny kørestol, eller ikke kan få nok timer til at komme ud af sengen i sin kommune. Den dyre kørestol og de mange dyre hjælpetimer kan som vi forstår det indgå i princippet om at støtte forælderen, fordi det er i barnets tarv, og derved være omfattet af samme refusion som til barnet. Vi konkretiserer, da dette kan være en abstrakt opgave for kommunernes sagsbehandlere. Om forælderen kan varetage omsorgen for barnet med den relevante støtte vil selvfølgelig afhænge af en individuel vurdering.

Psykiske/Mentale handicaps

Forældre med begrænsninger i deres følelsesmæssige eller mentale funktioner, har brug for støtte i at være den bedste forældre de kan være for deres barn, da det er i barnets tarv at forælderen får støtten til at værne om relationen mellem barn og forælder. Det kan være en svær opgave, som vi håber kommunerne vil løfte med fokus på barnets tarv i at have en relation til sin forælder. Dette gælder både som barn, men også som voksen. Her bør være en margin af forståelse for forælders begrænsning i forståelse for nødvendigheden af støtten, med fokus på barnets behov for at forælderen får støtten. Om forælderen kan varetage omsorgen for barnet med den relevante støtte vil selvfølgelig afhænge af en individuel vurdering.

Unge 18-22 år

Vi er bekymret for når unge med handicaps, i alderen 17 år, skal vurderes om de har et behov for støtte til de 23 år. Vi bekymrer os for, at kommunerne kan finde på at anbringe den unge på 17 år, for at få refusion på indsatsen den unge med handicap har efter at være fyldt 18 år. Dette skyldes, at unge på 18-22 år ikke kan summere deres indsats med resten af familiens, som sker i efterværn, som ofte blot er en videreførsel af anbringelsen forbi de 18 år. Unge mennesker på 17 år med handicaps skal ikke udsættes for kommuners spareiver. Vi forventer at Social- og Indenrigsministeriet holder skarpt øje med dette segment af unge, så der ikke sker ulovlige anbringelser af unge, ud fra økonomiske incitamenter.

Sammenfattende

Støtten vil afhænge af den enkelte sagsbehandlers fortolkningsevne om familien får den relevante og nødvendige støtte. Det kan godt bekymre os med de unge socialrådgivere, der arbejder på børnesager. Derudover afhænger støtten til unge i alderen 18-22 år med handicaps af kommunernes økonomi. Det bekymrer os rigtig meget. Forskelsbehandlingen mellem familier og plejere vil ikke bedre forholdet mellem disse, hvilket er i modstrid med barnets tarv.

Venlig hilsen

Kristina Kiettelmann Jensen

Bestyrelsesmedlem i Foreningen Klip – Forældre til anbragte børn